

781

Un pinar

(ALDC, V, 1249. Un pinar)

Al concepte ‘bosc de pins’ correspon un gran nombre de der. de *pi* (< PĪNUS), sufixats amb suf. diversos de valor col·lectiu: *pinar* (s. XIV), amb el suf. *-ar* (< -ARE), com *alzarar*, *arboçar*, i, a partir de *pinar*, *pinareda* 31, 52; *pinada* (s. XIV), amb el suf. *-eda* (< -ETA), com *roureda*, *sureda* (cf. fr. *pinède*, it. *pineta*); *pinada* (pron. [pin'a] en val.), amb el suf. *-ada* (< -ATA), mot de procedència aragonesa; *pinosa* (s. XVI) 4, 9, 13, 16, 23, 26, amb el suf. *-ós*, *-osa*, com *avetosa*, *ortigosa* (veg. oc. *pinosa*), o, amb l'interfix *-at-* (o *-et-*), *pinatosa* 7, a més de *pinater* 95, amb el suf. *-er* (< -ARIU), com *ametller*, *garrofer*. *Pinyeral* 125 s'ha format sobre *pinyer* (“pi pinyer”), der. de *pinya*, amb el suf. *-al*. Una altra denominació prou extensa és la formada per “lloc poblat d'arbres' + de pins”: *bosc de pins* (< *bosc*, d'origen preromà), *bosc plantat de pins* 48 i el der. *bosquina de pins* 61, aquest amb

el suf. *-i*, *-ina* (< -INU, -INA), que indica relació o bé que constitueix un dim. La mateixa estructura funciona, bé que localment, quan el nucli és un mot que designa a) ‘camp’: *camp de pins* 163, *camp plantat de pins* 21, o b) ‘la part de la muntanya on toca poc o molt el sol’: *aubaga de pins* 40, o *baga* 30 (< OPĀCA ‘fosca’), enfront de *solana de pins* 41 (< SOLANA ‘del cantó del sol’). Excepcionalment tenim el pl. *pins* 58.

Geolingüísticament, *pinada* és sobretot catalanooriental, compartit amb *pinosa* en ross.; *bosc de pins* ocupa una àrea extensa del Principat i *pinar* s'estén per la resta del domini, inclosos el mall. i el men., interromput en àrea contínua de *pinada*, *pinà* (present també en murcià), que són atribuïbles a l'arag.

Són mots normatius *pinar*, *pinada*, des del DOrt, 1917; *bosc de pins*, com a exemple, des del DG1, 1932.

Petit Atlas Lingüístic del Domini Català © PALDC

